

ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ದಯೆ, ಪ್ರೇಮ, ತೃಪ್ತಿ, ಶಾಂತಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆವಿರ್ಭವಿಸುವುದು ಆತ್ಮದಿಂದಲೇ. ಸುಖ, ಕಾಮ, ಭಯ, ದುಃಖ, ಮೋಹ, ಕ್ರೋಧ, ಸ್ವಾರ್ಥ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮದ ಫಲಗಳೇ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದು ಕೂಡ ಆತ್ಮದ ಬಲದಿಂದಲೇ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದ ದೇಹ ನಿಶ್ಚೇತನಗೊಂಡು ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ದೇಹಕ್ಕೆ ಚಲನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ಆತ್ಮ. ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದ ದೇಹ, ದೇಹವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮ ಎರಡೂ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ವಿಜ್ಞಾನದ ಪರಿಧಿಗೆ ಒಳಗೊಳ್ಳದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದೇಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ದೇಹ ಸದಾ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸೆಂಬುದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೂ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸು ಲಗ್ನಿಯಿಡಬಲ್ಲದು. ದೇಹ ಸದಾ ಆತ್ಮದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ದೇಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆತ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಿಶ್ಚೇತನವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ ಆತ್ಮವೊಂದು ಒಂದು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ದೇಹಕ್ಕೆ ಪರಕಾಯ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಶೂನ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಲೆದಾಡಬಲ್ಲದು. ನಿನ್ನ ದೇಹ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ, ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮ ಕೂಡ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು' ಸೈಕಾಲಜಿ ಓದುವಾಗ ಆತ್ಮಗಳ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದ ನೆನಪಿನಿಂದಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಾನು.

'ಫೆಂಟಾಸ್ಟಿಕ್, ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಆತ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಆದರೆ ನಾನು ಬಯೋಲಜಿ ಓದಿದವಳು. ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೂ ಆತ್ಮ ಇರುವುದಾದರೆ...' ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಡರಿಸಿದೆ.

'ಸಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಜೀವವಿದ್ದರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆತ್ಮಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲೂ ಆತ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಆತ್ಮ ಒಂದು ಜೀವಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನೀನು ಬಯೋಲಜಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆತ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು' ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಸೊಬಗಿನ ಚಿಲುಮೆಯಂತಿದ್ದಳು ಅರುಂಧತಿ ಪಿಳ್ಳೆ.

'ನಮ್ಮ ರಬ್ಬರ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಳು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಅಪ್ಪನ ಭ್ರಮೆ. ನಾನು ರಾತ್ರಿಯ ಎಂಥೆಂಥಾ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೂ ರಬ್ಬರ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಯಾವೂತ್ಯೂ ಆತ್ಮಗಳ ಚಲನೆ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ದುರಂತ ಘಟನೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಭ್ರಮೆಯ ಛಾಯೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಅನುಮಾನ' ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಡರಿಸಿ 'ಏನದು ಘಟನೆ?' ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

'ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಕರಾಳ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಸುರಿದ ಕುಂಭದ್ರೋಣ ಮಳೆಯಿಂದಾಗಿ ಎರ್ನಾಕುಲಂ, ಮಲಪುರಂ, ಅಲಪ್ಪುಜ, ಚಂಗನಚೇರಿ, ಪತನಮತಿಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಭೀಕರ ಪ್ರವಾಹ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ರಬ್ಬರ್ ತೋಟದ ಕೆಳಗೆ ಹರಿಯುವ ಹಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ನದಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ರಬ್ಬರ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೂಲಿಕಾರರ ಹತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮೂವತ್ತು ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಜಲ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ಶವ ಕೂಡಿಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಘಟನೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ತೋಟದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಕೂಲಿಕಾರರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪನೂ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದುರಂತ ಸಂಭವಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯ ಯಾವೂತ್ಯೂ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾರ ಎಂಬುದು ಮತ್ತು ಅದೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಕೃಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಎಂಥ ಸಾಧನೆಯನ್ನಾದರೂ ಧೂಳು ಧೂಳು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆಂಬ ಸತ್ಯ ಪದೇ ಪದೇ ಪ್ರೂವ್ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋದ ಕೂಲಿಕಾರರ ಆತ್ಮಗಳು ತೋಟದಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಅಪ್ಪನ ಭಾವನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಪ್ಪನ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಪ್ಪು ಹಣ ಮತ್ತು ಬಂಗಾರ ಕೊಚ್ಚಿಹೋದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಬಣ್ಣಿಡಲಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಇದಲ್ಲದರೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಭಗವಾನ್ ಕುಟ್ಟಿ. ನಂಬೂದ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜೆ, ಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ ಅಪ್ಪ ಮಾಡಿಸಿದ. ಆದರೆ ಭ್ರಮೆ ಮತ್ತು ಭಯ ಮಾತ್ರ ಅಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೂರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಮಲಗಲು ವಿಪರೀತ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ.'

ಮೆಲ್ಲದ್ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದವಳ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಹನಿಗೂಡಿರುವುದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಒರೆಸುತ್ತಾ, 'ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯ ತೃಣಮಾತ್ರ' ಎಂದು ಸಂತ್ಯಸುವವನಂತೆ ಹೇಳಿದೆ.

'ಮನೆಯ ವಾಸ್ತು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಪ್ಪ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಣ್ಣ, ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಾವು ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು. ಹಾಗಾಗಿ ಎರ್ನಾಕುಲಂನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಿದೆ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಅಪ್ಪನ ಬಲವಾದ ಆಲೋಚನೆ. ನನಗೆ ವಾಸ್ತು ಬಗ್ಗೆ ಅಂಥ

ನಂಬಿಕೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ.' ಅವಳು ನನ್ನ ಸನಿಹ ಸರಿದು ಹೇಳಿದ್ದಳು.

'ನಂಬಿಕೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದದ್ದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗುವ ಭೂಮಿಗೆ ಎಂಥ ವಾಸ್ತು ಇದೆ ಹೇಳು. ಭೂಮಿಗೆ ಇರಲಿ, ಸಮಸ್ತ ಯೂನಿವರ್ಸ್‌ಗೆ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹಗಳಿಗೆ ವಾಸ್ತು ಇದೆಯೇ? ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಜನನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ವಾಸ್ತು ಗುರುತಿಸೋದು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಸದಾ ಮರೆಯಲೇ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕನ್ನು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ನೀಡದೆ. ಆದರೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ತೋಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆ...' ನಾನವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹತ್ತಿರ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

'ರಿಯಲಿ ಫೆಂಟಾಸ್ಟಿಕ್ ಥಾಟ್ಸ್' ಎಂದು ಅವಳು ಹಾಸ್ಯಿಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ದೇಹ ಪರಿಮಳವೆಂಬ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ತೆಗೆದ ಹೇಮ ವರ್ಣದ ಪುತ್ರಳೆಯಂತೆ ನನ್ನ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರಸೆಳೆದು ಅವಳ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದ್ದೆ. ಅವಳ ದೇಹ ಬಿಸಿಯೇರಿತ್ತು. ಮೈ ಮರೆತವಳಂತೆ ಅವಳೂ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ ನನ್ನ ಹಣೆ, ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಕಚ್ಚುತ್ತಾ, 'ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೀರಾ' ಮೋಹಪರವಶವಾದವಳಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದಳು.

'ಅಂದರೆ' ಅವಳ ಕಿವಿಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಕಚ್ಚುತ್ತಾ ಕೇಳಿದೆ.

'ನಾನು ಪಿಯುಸಿ ಫೈನಲ್ ಇಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಯೋಲಜಿ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಓದುವಾಗ ಕ್ಯಾನಿಬಾಲಿಸಂ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಕ್ಯಾನಿಬಾಲಿಸಂ ಎಂದರೇನು ಅಂತ?' ಅವಳ ನವಿರಾದ ಕೈಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ್ದಳು.

'ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದು ತನ್ನ ಸ್ವಜಾತಿ ಪ್ರಾಣಿ ದೇಹವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾನಿಬಾಲಿಸಂ ಅಂತಾರೆ...' ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ್ದು ನೆನಪಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವಳ ಸ್ವರ್ಶದಿಂದ ನನ್ನ ದೇಹವಿಡೀ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಂಪಿಸತೊಡಗಿತ್ತು.

'ಸೆಕ್ಸ್ ಕೂಡ ಒಂಥರಾ ಕ್ಯಾನಿಬಾಲಿಸಂ ಎಂದು ಮೆಡಿಸಿನ್ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಂಥ ಕೊಲ್ಲುವ ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಟಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು ಕೂಡ. ಆದರೆ ಆಗ ಒಂಥರಾ ಭಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಫೈನಲ್ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರನೇ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ದಡ್ಡಿಯೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ, ಒಳ್ಳೆಯ ಪರ್ಸನಾಲಿಟಿ ಇದ್ದ ಗೌತಮಿ ಪ್ರೊಫೆಸರೊಂದಿಗೆ ಕೊಲ್ಲುವ ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಟಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಮೊದಲನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಪ್ರೊಫೆಸರರ ಶಿಫಾರಸಿನಿಂದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಾಯಂನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಡಿ. ಇನ್ ಗೈನೋಲಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.'

ಅವಳೇಗ ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆ, ಹಣೆ, ಎದೆಯನ್ನು ತುಸು ಜೋರಾಗಿ ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಳು.